

ВАСИЛ ЦОНЕВ
ПРИКАЗКА ЗА СТАРАТА
МРАВКА

chitanka.info

В джунглата всичко беше тихо и обикновено.

Алигаторът се прозяваше в крайбрежните води, анакондата лениво чакаше маймуната да се приближи толкова близко до нея, че да я погледне право в очите (а това, както се знае, е фатално за маймуните), пантерата с леки стъпки намаляваше метрите между себе си и спокойно грухтящото прасе.

Двама индианци варяха чорба от риба и си говореха за племето на белите двуметрови богове, което живее в най-непристъпната част на джунглата и драска йероглифи върху всеки срещнат камък.

Изведнъж алигаторът престана да се прозява. Маймуната, която беше вече погледната от анакондата и очакваше мига, когато ще се приюти на топло в стомаха ѝ, с изненада забеляза, че змията извърна очи и започна да мига неспокойно. Решителният скок на пантерата върху все така спокойно грухтящото прасе не се състоя. Изведнъж зверът наостри уши и завъртя неспокойно очи.

Всичко това трая миг, два...

Изведнъж прасето издаде силен квик (моля да бъде извинен за израза, но прасетата квичат, а не викат).

Това беше сигналът.

Като стрела пантерата профуча край прасето и на индианците, сепнати от квика на прасето, се стори, че именно прасето преследва пантерата, защото хукна със страшна сила след нея. Анакондата с трясък падна на земята и доколкото имаше възможност, забърза към алигатора.

Индианците се ококориха. За пръв път виждаха анаконда да напада алигатор.

Но не, тя се стрелна край зяпналия алигатор, доплува до един дънер и го тикна към средата на реката.

Алигаторът също плесна с опашката си и заплува навътре в реката.

Индианците, които точно в този миг се изказваха за безсмислието на йероглифите — защо ги драскат белите богове, какъв смисъл има, защо напразно си губят времето и прочие — спряха да бърбят и се погледнаха.

Малко след това те вече бутяха с изпъкнали от ужас очи пирогата в реката и бързо загребаха към средата на течението.

В джунглата отново настъпи тишина.

Миг, два...

А сетне се чу някакъв монотонен шум. Сякаш вятър беше полъхнал. Но не, листата стояха неподвижни.

И тогава се появиха първите мравки. Те се въртяха като луди напред и назад, спираха, изчакваха и пак хукваха напред и назад.

А след тях като огромен черен облак вървяха и дъвчеха останалите мравки.

Пред тях блестеше изумрудената джунгла, някъде далеч зад тях се чернееше черно-кафява пустиня. Голи дървета, гола земя, нито стрък зеленина, нито едно живо същество. Тук-таме се виждаха оглозгани скелети и туйто.

Старата мравка вървеше по средата на колоната. Заедно с всички тя се катереше по клоните, дъвчеше и отминаваше. Заедно с всички се натъпка до спукване с месото на ленивеца, който не бе успял да избяга, заедно с всички стигна до огъня, който пламтеше под супата на индианците, и премина през труповете на тези мравки, които първи се бяха хвърлили в огъня и го бяха загасили. Заедно с всички се хвърли в реката и премина през труповете на тези, които първи се бяха хвърлили и издавяйки се, бяха направили мост към другия бряг.

И чак когато стигна до другия бряг и задъхана спря за миг да си откъдне (тя беше стара, много стара), нещо смътно мина през главата ѝ.

И си спомни старата мравка как преди много, много дни, като млада, съвсем млада, отново беше минала, всявайки ужас и смърт, по същите места.

И си спомни как тя, младата мравка, се чудеше защо останалите се катерят по дърветата, вместо да ги заобикалят, защо се хвърлят върху огъня, вместо да го заобикалят, защо се хвърлят във водата, вместо да минат по близкия мост.

Чудеше се, целият ѝ млад мозък, цялото ѝ младо същество протестираше и се вдигаше на бунт, но повлечена от останалите, въпреки негодуванието си пак беше се катерила по дърветата, пак беше минавала през огъня и през реката.

— Интересно — помисли старата мравка, — а сега нищо не ми направи впечатление. Вървах си заедно с всички и дори наум не ми мина, че беше по-умно да заобикалям дърветата, да не минавам през огъня и да се покатеря по моста. Колко съм остаряла!...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.